Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 3 december 2015*

”Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Framställning till parlamentet — Spridning av vissa personuppgifter på parlamentets webbplats — Ingen tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel genom vilken enskilda rättssubjekt tillerkänns rättigheter”

I mål T-343/13,

CN, Brumath (Frankrike), företrädd av advokaten M. Velardo,

sökande,

med stöd av

Europeiska datatillsynsmannen, inledningsvis företrädd av A. Buchta och V. Pozzato, därefter av A. Buchta, M. Pérez Asinari, F. Polverino, M. Guglielmetti och U. Kallenberger, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

mot

Europaparlamentet, företrätt av N. Lorenz och S. Seyr, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en skadeståndstalan som avser ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av att vissa personuppgifter om honom spridits på parlamentets webbplats,

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden S. Frimodt Nielsen samt domarna F. Dehousse och A. M. Collins (referent),

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 24 mars 2015,

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, CN, var tjänsteman vid Europeiska unionens råd fram till år 2011. Den 23 september 2009 gjorde han, genom det formulär som finns online på Europaparlamentets webbplats, en framställning till parlamentet om stöd till en EU-tjänstemans familjemedlemmar med funktionshinder, om de svårigheter som EU-tjänstemän med hälsoproblem ställs inför under karriären och om rådets bristfälliga handläggning av hans ärende.

2 Samråd med Europeiska kommissionen ägde rum den 8 januari 2010, enligt artikel 202.6 i parlamentets arbetsordning (EUT L 116, 2011, s. 1) (nedan kallad arbetsordningen), nu artikel 216.6 i arbetsordningen, i dess lydelse från juli 2014.

3 Parlamentets utskott för framställningar underrättade sökanden den 15 januari 2010 om att hans framställning kunde prövas.

4 Efter det att utskottet för framställningar hade mottagit kommissionens svar, den 15 mars 2010, beslutade utskottet att avsluta framställningsförfarandet, vilket det underrättade sökanden om den 14 juni 2010.

5 Parlamentet avslog framställningen. Därefter offentliggjorde parlamentet på sin webbplats en handling som avsåg framställningen och som rubricerades ”underrättelse till ledamöterna” (nedan kallad underrättelsen). Underrättelsen innehöll en kortfattad beskrivning av framställningens innehåll och kommissionens svar. I synnerhet namngavs sökanden, och det angavs att denne hade drabbats av en allvarlig livshotande sjukdom och att hans son led av allvarliga psykiska eller fysiska funktionshinder.

6 Rådet sjukskrev sökanden i maj 2011, på grund av dennes hälsotillstånd.

7 I april 2012 sände sökanden ett e-postmeddelande till kommissionens avdelning ”Europe direct contact centre”, som vidarebefordrade nämnda meddelande till parlamentet den 10 april 2012. Sökanden begärde i meddelandet att underrättelsen skulle tas bort från parlamentets webbplats.

8 Den 20 april 2012 svarade parlamentet sökanden att det hade tagit bort den underrättelse som hade lagts upp på internet.

9 Den 31 augusti 2012 upprepade sökanden sin begäran genom sitt ombud, eftersom han ansåg att de aktuella personuppgifterna fortfarande kunde ses på parlamentets webbplats.

10 Den 24 september 2012 svarade parlamentet att det var tillåtet att offentliggöra underrättelsen. Parlamentet tillade att sökandens personuppgifter ändå skulle utplånas från internet, trots att det inte fanns någon rättslig skyldighet att göra det.

11 Parlamentet förklarade som svar på en skriftlig fråga från tribunalen att de senaste åtgärderna för utplåning, vad beträffar de vanliga sökmotorerna, hade vidtagits den 8 oktober 2012.

12 Begäran upprepades den 4 december 2012 av sökandens ombud, som uppgav att de aktuella personuppgifterna fortfarande kunde ses på internet.

13 Den 10 januari 2013 svarade parlamentet sökandens ombud att parlamentet ansåg sig ha handlat på ett tillåtet sätt. Parlamentet tillade att alla handlingar på dess webbplats hade behandlats eller höll på att behandlas för att utplåna sökandens personuppgifter.

14 Enligt sökanden fanns de aktuella personuppgifterna tillgängliga på internet i vart fall till och med sistnämnda dag.

Förfarandet och parternas yrkanden

15 Sökanden har väckt förevarande talan genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 28 juni 2013.

16 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 4 oktober 2013 ansökte Europeiska datatillsynsmannen (nedan kallad datatillsynsmannen) om att få intervenera i målet till stöd för sökandens yrkanden. Ordföranden på sjätte avdelningen biföll interventionsansökan genom beslut av den 21 november 2013. Datatillsynsmannen inkom med sin interventionsinlaga den 7 februari 2014. Parterna inkom med sina yttranden över denna inlaga inom den fastställda fristen.

17 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— förplikta Europeiska unionen och parlamentet att betala 1 000 euro i ersättning för ekonomisk skada och 40 000 euro i ersättning för ideell skada, jämte ränta med 6,75 procent, och

— förplikta unionen och parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

19 På referentens förslag beslutade tribunalen (sjätte avdelningen) att inleda den muntliga delen av förfarandet och förelade, som en processledande åtgärd enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991, parterna att inge vissa handlingar och att besvara skriftliga frågor före förhandlingen. Parterna efterkom föreläggandet inom den fastställda fristen.

20 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 24 mars 2015.

Rättslig bedömning

21 Till stöd för sin ansökan har sökanden åberopat en enda grund, som avser att unionen har ådragit sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar. Enligt sökanden är de tre villkoren för detta skadeståndsansvar uppfyllda i förevarande fall, nämligen att parlamentets handlande är rättsstridigt, att det föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan rättsstridigheten och skadan.

22 Datatillsynsmannen stöder sökandens påstående om att parlamentets handlande är rättsstridigt.

23 Parlamentet anser att talan ska ogillas i sin helhet.

1. *Huruvida parlamentets handlande är rättsstridigt*

Parternas argument

24 Sökanden har inledningsvis gjort gällande att det av rättspraxis framgår att när det är fråga om en rättsstridighet på ett område där den berörda institutionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, ska det, för att unionen ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar, konstateras att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel genom vilken enskilda rättssubjekt tillerkänns rättigheter. Det avgörande kriteriet för att anse att en överträdelse är tillräckligt klar är om en institution uppenbart och grovt har överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

25 Om en institution tvärtom endast har ett i hög grad begränsat, eller till och med obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning, kan, enligt sökanden, den omständigheten i sig att unionsrätten har åsidosatts räcka för att det ska vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse.

26 Såvitt avser beslutet att offentliggöra underrättelsen på parlamentets webbplats anser sökanden att parlamentet inte hade något utrymme för skönsmässig bedömning, mot bakgrund av de tillämpliga bestämmelserna (artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 22 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, antagen den 13 december 2006 och ratificerad av Europeiska unionen den 23 december 2010 (nedan kallad konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

27 Sökanden har hävdat att parlamentet har åsidosatt dessa bestämmelser genom att offentliggöra uppgifter om hans respektive hans sons hälsotillstånd samt uppgifter om sökandens yrkesliv.

28 Sökanden har särskilt åberopat artiklarna 5 d, 10 och 16 i förordning nr 45/2001. Det följer inte av den handling i vilken han samtyckte till att hans framställning behandlades offentligt att han otvetydigt hade lämnat sitt samtycke till att personuppgifter offentliggjordes eller att han uttryckligen hade lämnat sitt samtycke i fråga om offentliggörandet av uppgifter om hans hälsotillstånd och om att en person i hans familj hade funktionshinder.

29 Fastän sökanden hade begärt att personuppgifterna på parlamentets webbplats skulle tas bort, reagerade parlamentet dessutom inledningsvis negativt, och det var först efter det att sökandens ombud ingripit som parlamentet biföll begäran, i strid med rätten att få personuppgifter utplånade. Den omständigheten att parlamentet gick med på att utplåna uppgifterna innebär också att parlamentet underförstått medgav att offentliggörandet var rättsstridigt. Artikel 16 i förordning nr 45/2001 föreskriver nämligen utplåning endast om behandlingen av uppgifterna är olaglig.

30 Parlamentets skyldighet att säkerställa insyn kan inte motivera ett utlämnande av personuppgifter om hälsotillstånd och om att en person i familjen har funktionshinder. Även om det antas att det är ett skyddsvärt intresse att offentliggöra en sammanfattning av framställningar för att informera om unionsinstitutionernas verksamheter, har sökandens rättigheter åsidosatts på ett oproportionerligt sätt.

31 Sökanden har i repliken tillagt att parlamentet dessutom har åsidosatt artikel 12 i presidiets beslut av den 22 juni 2005 om genomförandebestämmelser för förordning nr 45/2001 (EUT C 308, s. 1) (nedan kallat genomförandebestämmelserna för förordning nr 45/2001). Det föreskrivs i den artikeln att en begäran om utplåning ska behandlas inom 15 arbetsdagar och att utplåningen, om begäran beviljas, ska verkställas ”omedelbart”. I förevarande fall pågick förfarandet i nästan tio månader.

32 Enligt sökanden medför artikel 203 i arbetsordningen att sådan information som avses i förevarande fall varken ska eller får offentliggöras. Arbetsordningen, som utgör en handling om den interna organisationen, kan inte heller avvika från förordning nr 45/2001.

33 Parlamentet anser att det handlade på ett tillåtet sätt.

34 Vad beträffar den första delen av den offentliga behandlingen av framställningen, har parlamentet gjort gällande att dess handlande var förenligt med artikel 5 b (behandling nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse), med artikel 5 d (behandling grundad på att samtycke otvetydigt har lämnats), med artikel 10.2 a (uttryckligt samtycke till behandling av känsliga uppgifter) och med artikel 10.2 d (behandling av känsliga uppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade) i förordning nr 45/2001.

35 Parlamentet har, för det första, särskilt beträffande det argument som avser artikel 5 b i förordning nr 45/2001, erinrat om att artikel 203 i arbetsordningen (nu artikel 217) innehåller den allmänna regeln om tillkännagivande av framställningar. Enligt artikel 201.9 (nu artikel 215.9) blir framställningarna som en allmän regel offentliga handlingar, och framställarens namn och framställningens innehåll får offentliggöras av parlamentet för att säkerställa insyn. Följaktligen innebär den omständigheten att en framställning inges att den i princip offentliggörs, vilket gör det möjligt för andra medborgare att ansluta sig till den som undertecknat framställningen. Parlamentet har dessutom gjort gällande att det huvudsakligen utför sina arbeten offentligt, enligt artiklarna 10 FEU och 11 FEU samt artiklarna 15 FEUF och 232 FEUF.

36 Enligt parlamentet var, för det andra, behandlingen av personuppgifterna förenlig med artikel 5 d i förordning nr 45/2001, eftersom sökanden otvetydigt hade lämnat sitt samtycke till att hans framställning behandlades offentligt. Sökanden hade informerats på vederbörligt sätt och hade inte använt sig av sin möjlighet att begära att hans framställning skulle behandlas anonymt eller konfidentiellt.

37 Parlamentet har, för det tredje, hävdat att det samtycke som sökanden lämnade under de omständigheter som anges ovan utgjorde ett uttryckligt samtycke till behandling av känsliga uppgifter i den mening som avses i artikel 10.2 a i förordning nr 45/2001.

38 Såvitt avser tiden efter offentliggörandet av uppgifterna, som avsåg begäran om utplåning, har parlamentet påpekat att det grundläggande villkoret för att den registrerade ska kunna få sina uppgifter utplånade på grundval av artikel 16 i förordning nr 45/2001 är att behandlingen av uppgifterna är olaglig, vilket inte varit fallet i förevarande mål. Parlamentet har trots det utplånat sökandens uppgifter av ren artighet.

39 Parlamentet har dessutom påpekat att förordning nr 45/2001 inte innehåller någon bestämmelse som gör det möjligt att återkalla ett samtycke som lämnats. Om en sådan återkallelse var möjlig, skulle den endast kunna få verkningar för framtiden. Det är dessutom omöjligt att retroaktivt utplåna vissa uppgifter, såsom uppgifter i ett protokoll från ett av parlamentets sammanträden, som publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning*.

40 Datatillsynsmannen har i sin interventionsinlaga inriktat sig på det villkor som hänför sig till parlamentets påstått rättsstridiga handlande.

41 Datatillsynsmannen anser att ett samtycke, för att vara giltigt, måste uppfylla kraven med avseende på information och specificitet, det vill säga vara knutet till den behandling som personen informerats om. Enligt datatillsynsmannen är dessa villkor inte uppfyllda i detta fall. Ingen av de upplysningar som ges i det formulär som finns online informerar framställaren på ett tydligt sätt om den planerade behandlingens exakta konsekvenser. I synnerhet angavs det inte i formuläret att känsliga uppgifter skulle göras tillgängliga på internet. Datatillsynsmannen har tillagt att artikel 10.2 a i förordning

nr 45/2001 ger ett extra skydd i förhållande till artikel 5 d i nämnda förordning, eftersom den kräver att den information som lämnas till personen för att få vederbörandes samtycke klart anger vilka uppgifter som är känsliga och den behandling som planeras. Enligt datatillsynsmannen skulle en annan tolkning medföra att artikel 5 d i förordningen förlorade sitt innehåll.

42 Mot bakgrund av det föregående är datatillsynsmannen av den uppfattningen att parlamentet inte hade fått sökandens uttryckliga samtycke i den mening som avses i artikel 10.2 a i förordning nr 45/2001.

Tribunalens bedömning

43 Enligt artikel 340 andra stycket FEUF ”[ska unionen v]ad beträffar utomobligatoriskt ansvar … ersätta skada, som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar”.

44 Domstolen har slagit fast att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, i den mening som avses i artikel 340 andra stycket FEUF, för rättsstridigt handlande av dess organ förutsätter att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan (dom av den 11 juli 1997, Oleifici Italiani/kommissionen, T-267/94, REG, EU:T:1997:113, punkt 20, och dom av den 9 september 2008, MyTravel/kommissionen, T-212/03, REG, EU:T:2008:315, punkt 35). Villkoret om unionsinstitutionernas rättsstridiga handlande förutsätter att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel genom vilken enskilda rättssubjekt tillerkänns rättigheter (dom MyTravel/kommissionen, nämnd ovan, EU:T:2008:315, punkt 37). Det avgörande kriteriet för att anse att en överträdelse av unionsrätten är tillräckligt klar är att en unionsinstitution uppenbart och allvarligt har missbedömt gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning (dom av den 5 mars 1996, Brasserie du pêcheur och Factortame, C-46/93 och C-48/93, REG, EU:C:1996:79, punkt 55).

45 Vad beträffar villkoret avseende institutionernas rättsstridiga handlande, ska det först prövas huruvida de rättsregler som sökanden har åberopat har till syfte att tillerkänna enskilda rättssubjekt rättigheter, och därefter huruvida parlamentet har begått en tillräckligt klar överträdelse av dessa regler.

46 Sökanden har i ansökan åberopat dels de bestämmelser om skydd av personuppgifter som finns i stadgan om de grundläggande rättigheterna, förordning nr 45/2001 och genomförandebestämmelserna för förordning nr 45/2001, dels de bestämmelser om skydd av privatlivet som finns i Europakonventionen och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Bestämmelserna om skydd av personuppgifter

47 Rätten till skydd av personuppgifter är stadfäst i artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och utvecklas i förordning nr 45/2001 såvitt avser unionsinstitutionernas och unionsorganens handlande, och i genomförandebestämmelserna för förordning nr 45/2001 vad särskilt avser parlamentet. Syftet med dessa föreskrifter är att tillerkänna enskilda rättssubjekt rättigheter. Sökanden kan följaktligen åberopa dessa olika bestämmelser i sin skadeståndstalan.

48 Såvitt avser påståendet att det föreligger en tillräckligt klar överträdelse av dessa föreskrifter, avser sökandens argument huvudsakligen tillämpningen av förordning nr 45/2001 och av dess genomförandebestämmelser. I synnerhet har sökanden inte bestritt att dessa föreskrifter är förenliga med den rätt som är stadfäst i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Domen av den 9 november 2010, Volker und Markus Schecke och Eifert (C-92/09 och C-93/09, REU, EU:C:2010:662), är följaktligen inte relevant i förevarande mål, till skillnad från vad sökanden har påstått.

49 Enligt rättspraxis följer det dessutom av första meningen i skäl 15 i förordning nr 45/2001 att en hänvisning till andra bestämmelser inte är nödvändig vad avser behandling vid utförandet av uppgifter som omfattas av tillämpningsområdet för nämnda förordning, eftersom det i sådana fall står klart att det är just förordning nr 45/2001 som ska tillämpas (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Bavarian Lager, C-28/08 P, REU, EU:C:2010:378, punkt 62). Förordning nr 45/2001 och dess genomförandebestämmelser ska följaktligen prövas i förevarande mål.

50 Det framgår av rättspraxis att begreppet ”uppgifter om hälsa” ska ges en vid tolkning och anses omfatta uppgifter som rör alla aspekter av en persons hälsa, såväl fysiska som psykiska (se, analogt, dom av den 6 november 2003, Lindqvist, C-101/01, REG, EU:C:2003:596, punkt 50, angående Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31)). Detta begrepp kan emellertid inte ges en så vid innebörd att det omfattar sådant som inte innebär utlämnande av någon uppgift om en persons hälsa eller medicinska tillstånd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 maj 2005, Dionyssopoulou/rådet, T-105/03, REGP, EU:T:2005:189, punkt 33).

51 Det finns anledning att, mot bakgrund av dessa överväganden, pröva först det ursprungliga offentliggörandet av de aktuella personuppgifterna och därefter parlamentets svar på sökandens begäran att dessa uppgifter skulle tas bort från parlamentets webbplats.

– Spridning av personuppgifter på internet

52 Det ska inledningsvis påpekas att parlamentet i detta fall utförde flera behandlingar av personuppgifter i den mening som avses i artikel 2 b i förordning nr 45/2001. Den åtgärd genom vilken personuppgifter sprids, även på internet, utgör en sådan behandling som avses i nämnda bestämmelse.

53 Det angavs i den underrättelse som offentliggjordes på parlamentets webbplats bland annat att sökanden, som identifierades med namn, nyligen hade drabbats av en allvarlig sjukdom som kunde vara livshotande och att hans son led av funktionshinder. Underrättelsen innehöll även vissa uppgifter om sökandens karriär.

54 Det kan följaktligen konstateras att parlamentets behandling av uppgifter avsåg sökandens personuppgifter (bland annat om sökandens karriär) samt känsliga personuppgifter om sökandens och hans sons hälsa. Tribunalen kommer att pröva behandlingen av de olika personuppgifterna separat.

55 För det första ska behandlingen av de känsliga personuppgifterna om sökanden prövas mot bakgrund av artikel 10 i förordning nr 45/2001.

56 Enligt artikel 10.1 i förordning nr 45/2001 är det förbjudet att behandla personuppgifter som avslöjar uppgifter som rör hälsa. Enligt artikel 10.2 a i förordningen ska detta förbud emellertid inte gälla bland annat om den registrerade har lämnat sitt uttryckliga samtycke.

57 Det ska i detta sammanhang erinras om att den registrerades samtycke i artikel 2 h i förordning nr 45/2001 definieras som ”varje slag av frivillig, särskild och informerad viljeyttring genom vilken den registrerade godtar behandling av personuppgifter som rör honom eller henne”.

58 Det ska fastställas huruvida sökanden, såsom parlamentet har påstått, hade lämnat sitt uttryckliga samtycke till att hans känsliga personuppgifter offentliggjordes på internet.

59 Eftersom det i artikel 2 h i förordning nr 45/2001 inte föreskrivs något villkor vad gäller formen, kan ingivandet av framställningen betraktas som sökandens viljeyttring i detta fall.

60 Sökanden har inte heller anfört någon omständighet som ger anledning att ifrågasätta att framställningen har ingetts frivilligt, utan något tvång, makt- eller tvångsmedel eller genom bedrägeri.

61 Det ska enligt samma bestämmelse vara fråga om ett särskilt samtycke, det vill säga samtycket ska avse en behandling (eller flera behandlingar) för bestämda ändamål. Enligt bestämmelsen ska samtycket, för att vara giltigt, också vara informerat, vilket innebär att den registrerade, när samtycket ges, har tillgång till all väsentlig information om behandlingens grundläggande aspekter, med hänsyn till sammanhanget i det aktuella fallet.

62 Såsom framgår av artikel 10.2 a i förordning nr 45/2001 ska samtycket slutligen vara uttryckligt, när samtycket avser behandling av känsliga uppgifter. Samtycket måste med andra ord vara tydligt. Det ska därmed inte vara möjligt att underförstått sluta sig till detsamma på grundval av den registrerades handlande.

63 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen kommer att pröva det aktuella fallet.

64 Det kan noteras att på parlamentets webbplats rekommenderas framställarna att läsa texten ”hjälp online” innan de gör en framställning. I nämnda ”hjälp online” angavs följande under rubriken ”En framställnings offentlighet”:

”Den som gör en framställning bör känna till att protokollen offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och att vissa uppgifter, såsom framställarens namn och framställningens nummer, därför finns tillgängliga på internet. Detta får följder för skyddet av personuppgifter och framställaren bör vara särskilt uppmärksam på detta förhållande. Om ni, i egenskap av framställare, inte önskar att ert namn lämnas ut, kommer Europaparlamentet att iaktta er rätt till respekt för privatlivet. Ni måste emellertid klart och tydligt begära detta i er framställning. Om ni önskar att er framställning ska behandlas konfidentiellt måste ni likaledes klart begära detta. Utskottet för framställningar fäster vikt vid insyn, och dess sammanträden kan ses online. Debatterna kan följaktligen följas från vilken dator som helst via Europaparlamentets webbplats. De möten som utskottet för framställningar har är som huvudregel offentliga. En framställare får närvara vid ett sådant möte om vederbörandes framställning behandlas där och om framställaren har begärt att få närvara vid mötet.”

65 När sökanden gjorde sin framställning via parlamentets webbplats fyllde han i ett formulär, varvid han besvarade följande frågor jakande:

”För det fall att utskottet för framställningar förklarar att er framställning kan prövas, går ni då med på att den behandlas offentligt?”

”Godtar ni att ert namn förs in i ett offentligt register som är tillgängligt via internet?”

66 Därutöver ska nedanstående omständigheter beaktas.

67 För det första ska tribunalen ta hänsyn till systematiken i och syftet med rätten att göra en framställning till parlamentet enligt artiklarna 24 FEUF och 227 FEUF. Denna rätt att göra en framställning har uttryckligen utformats som ett medel för att delta i det demokratiska livet, ett medel som ska medge insyn så att andra medborgare eventuellt kan ansluta sig därtill och så att en offentlig debatt därmed främjas. Det ska även erinras om artiklarna 15 FEUF och 232 FEUF, enligt vilka parlamentet huvudsakligen utför sina arbeten offentligt. Det är följaktligen i detta sammanhang som bestämmelserna om utövande av rätten att göra framställningar, däribland bestämmelserna i artikel 201 och följande artiklar i arbetsordningen (nu artikel 215 och följande artiklar), är avsedda att tillämpas.

68 För det andra ska begreppet ”offentlig behandling” motsvara den vanliga innebörd som detta begrepp har för en genomsnittsperson när denna person ska fylla i ett formulär vid tidpunkten för framställningen.

69 Det ska för det tredje erinras om att sökanden, när han gjorde framställningen, av parlamentet underrättades om att han kunde begära att hans framställning skulle behandlas anonymt eller till och med konfidentiellt, att protokollen offentliggjordes i EUT, att ”vissa uppgifter”, däribland framställarens namn, fanns tillgängliga på internet, att det fanns ett offentligt register som var tillgängligt på internet och att de möten som hölls vid utskottet för framställningar kunde ses online.

70 Det finns för det fjärde anledning att framhålla den aktuella framställningens särskilda innehåll, nämligen den omständigheten att det påstods att en unionsinstitution med avseende på sökandens karriär inte hade tagit vederbörlig hänsyn till sökandens sjukdom (och hans sons funktionshinder), vilket är en fråga som i princip är av ett visst allmänt intresse. Det ska tilläggas att mottagningsbeviset uttryckligen bekräftade att framställningen rörde just dessa avseenden. Offentliggörandet av dessa uppgifter avsåg följaktligen framställningens särskilda innehåll, och inte omständigheter som var underordnade eller överflödiga.

71 Det föreskrivs härvid i artikel 201.9 i arbetsordningen att ”[n]är framställningarna har registrerats ska de som en allmän regel bli offentliga handlingar, och framställarens namn och framställningens innehåll får offentliggöras av parlamentet för att säkerställa insyn”. I artikel 201.10 föreskrivs att ”[t]rots vad som sägs i punkt 9 får framställaren, för att skydda sin integritet, begära att hans eller hennes namn hemlighålls, och parlamentet ska i sådana fall respektera denna begäran”.

72 Artikel 203 i arbetsordningen, som rör tillkännagivande av framställningar, har följande lydelse:

”1. Framställningar uppförda i det register som avses i artikel 201.6, och de viktigaste besluten som rör det förfarande som ska tillämpas vid prövning av enskilda framställningar, ska tillkännages i kammaren vid ett sammanträde. Sådana tillkännagivanden ska föras till protokollet från sammanträdet.

2. Titel på och sammanfattning av texterna till de i registret upptagna framställningarna samt de yttranden som översänts och de viktigaste beslut som fattats i samband med behandlingen av framställningarna, ska om framställaren medger det göras tillgängliga för allmänheten i en databas. Sekretessbelagda framställningar ska förvaras i parlamentets arkiv, där de ska vara tillgängliga för alla ledamöter.”

73 I synnerhet gäller att framställningarna som en allmän regel är offentliga handlingar, även om denna regel kan frångås på framställarens begäran. Såsom parlamentet betonade vid förhandlingen skulle en annan slutsats vara detsamma som att ålägga parlamentet en skyldighet att censurera innehållet i sökandens framställning.

74 Det kan följaktligen konstateras, med beaktande av alla särskilda omständigheter som anges i punkterna 64–73 ovan, att sökanden i förevarande fall gav uttryck för en ”frivillig och informerad viljeyttring”. En uppmärksam läsning av den information som ges av parlamentet bör nämligen ha gjort det möjligt för en skäligen uppmärksam framställare att bedöma innebörden och följderna av vederbörandes handlande. Denna viljeyttring var också av särskild art. Parlamentet hade nämligen underrättat sökanden om att dennes klagomål, som till sin natur gällde de avseenden som anges i punkt 70 ovan, skulle bli tillgängligt på internet. Sökanden lämnade slutligen sitt uttryckliga samtycke genom att markera de rutor i formuläret som avsåg offentlig behandling och införande i ett register som är tillgängligt på internet. Det behövde därmed inte underförstått dras en slutsats om att han lämnat sitt samtycke på grundval av något som helst handlande.

75 Alla dessa omständigheter i förevarande fall skiljer sig på ett grundläggande sätt från de omständigheter som var föremål för prövning i målet V/parlamentet (dom av den 5 juli 2011, V/parlamentet, F-46/09, REUP, EU:F:2011:101, punkt 138). I det målet hade den registrerade inte lämnat något samtycke till att kommissionen överförde dennes medicinska uppgifter till parlamentet.

76 Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser tribunalen att sökanden i förevarande fall hade lämnat sitt uttryckliga samtycke till att de känsliga uppgifterna lämnades ut, i den mening som avses i artikel 10.2 a i förordning nr 45/2001.

77 Vad för det andra avser de personuppgifter som inte förekommer bland dem som anges i artikel 10.1 i förordning nr 45/2001 (såsom de uppgifter som avser sökandens karriär), omfattas behandlingen av dessa uppgifter av de bestämmelser som finns i artikel 5 i nämnda förordning. Enligt artikel 5 d i förordningen kan behandlingen ske bland annat när den registrerade otvetydigt har lämnat sitt samtycke. Behandlingen kan med andra ord ske om den registrerade med säkerhet och utan tvetydighet har lämnat sitt samtycke.

78 Det kan noteras att medan det i artikel 10.2 a i förordning nr 45/2001 krävs att samtycket är uttryckligt, krävs det i artikel 5 d i förordningen att ett samtycke otvetydigt har lämnats. Såsom datatillsynsmannen har påpekat är det, med beaktande av de känsliga personuppgifternas art, logiskt att anse att de villkor som ett samtycke ska uppfylla enligt artikel 5 d i förordningen inte kan vara mer restriktiva än villkoren i artikel 10.2 a i förordningen.

79 Följaktligen ska de överväganden som anges i punkterna 57–74 ovan i tillämpliga delar tillämpas i detta fall på behandling av andra personuppgifter än de som avser känsliga personuppgifter om sökanden. Vad beträffar framställningens syfte, ska det i synnerhet understrykas att framställningen särskilt avsåg den omständigheten att en unionsinstitution med avseende på sökandens karriär inte hade tagit vederbörlig hänsyn till sökandens personliga förhållanden.

80 Under dessa omständigheter anser tribunalen att sökanden otvetydigt hade gett uttryck för en ”frivillig, särskild och informerad viljeyttring” för parlamentets behandling av sökandens personuppgifter och för deras utlämnande i samband med parlamentets behandling av en framställning.

81 Eftersom de motiveringar som föreskrivs i artikel 5 i förordning nr 45/2001 för behandling av personuppgifter inte är kumulativa, vilket framgår av bestämmelsens lydelse, är det inte nödvändigt att pröva huruvida behandlingen av personuppgifterna också motiverades av en annan av de bestämmelser som åberopats av parlamentet.

82 Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser tribunalen att parlamentet inte har begått en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel genom att sprida de aktuella personuppgifterna på internet.

83 Det ska för det tredje påpekas att eftersom det i underrättelsen anges att sökandens son lider av allvarliga psykiska eller fysiska funktionshinder, innehåller underrättelsen även känsliga personuppgifter om sökandens son, även om denne inte namnges däri.

84 Det finns inga uppgifter om att sökanden är den legala ställföreträdaren för sin son. Sökandens uttryckliga samtycke kan därför inte motivera parlamentets behandling av nämnda uppgifter enligt artikel 10.2 a i förordning nr 45/2001.

85 Sökandens son är emellertid inte part i målet. Såsom nyss har angetts finns det inte heller något bevis på att sökanden är den legala ställföreträdaren för sin son eller på att han skulle ha getts fullmakt att väcka förevarande talan i sin sons namn.

86 För att säkerställa den ändamålsenliga verkan av villkoret om en överträdelse av en rättsregel genom vilken enskilda rättssubjekt tillerkänns rättigheter, är det, enligt rättspraxis, nödvändigt att det skydd som den åberopade regeln ger är effektivt i förhållande till den person som har åberopat den och att denna person följaktligen hör till dem som den aktuella regeln ger rättigheter. En regel kan inte godtas som grund för ersättning om den inte skyddar den enskilde mot den rättsstridighet som han eller hon har åberopat, utan en annan enskild (dom av den 12 september 2007, Nikolaou/kommissionen, T-259/03, EU:T:2007:254, punkt 44, och dom av den 9 juli 2009, Ristic m.fl./kommissionen, T-238/07, EU:T:2009:263, punkt 60). Av detta följer att sökanden i samband med sin skadeståndstalan inte med framgång kan göra gällande rättsstridigheter som följer av ett påstående om att rättigheter som tillkommer tredje man, i synnerhet hans son, har åsidosatts.

– Parlamentets handlande efter begäran att uppgifterna skulle tas bort från webbplatsen

87 Det ska därefter prövas huruvida parlamentets handlande efter begäran att sökandens personuppgifter skulle tas bort från parlamentets webbplats kan utgöra en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel genom vilken enskilda rättssubjekt tillerkänns rättigheter.

88 Sökanden har anfört att när den hade begärt att personuppgifterna på parlamentets webbplats skulle tas bort, reagerade parlamentet inledningsvis negativt, och det var först efter det att sökandens ombud ingripit som parlamentet biföll begäran, i strid med rätten att få personuppgifter utplånade. Den omständigheten att parlamentet gick med på att utplåna uppgifterna innebär också att parlamentet underförstått medgav att offentliggörandet var rättsstridigt. Sökanden har slutligen tillagt att parlamentet har åsidosatt artikel 12 i genomförandebestämmelserna för förordning nr 45/2001.

89 Sökandens argument föranleder en prövning av två frågor, nämligen för det första huruvida sökanden hade rätt att få personuppgifterna borttagna och för det andra huruvida parlamentet har handlagt begäran på ett omsorgsfullt sätt.

90 Såvitt avser den första frågan ska det erinras om att artikel 16 i förordning nr 45/2001 ger rätt till utplåning av personuppgifter endast om behandlingen är olaglig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 2009, Vinci/ECB, F-130/07, REGP, EU:F:2009:114, punkterna 66 och 67), vilket sökanden själv har medgett. Den bestämmelsen kan följaktligen inte med framgång åberopas till stöd för en begäran om utplåning när behandlingen är tillåten, såsom i förevarande fall (se punkt 52 och följande punkter). Den omständigheten att parlamentet beslutade att bifalla begäran utgör inte i sig ett erkännande av att det ursprungliga offentliggörandet var rättsstridigt. Parlamentet har förklarat att det var av artighet som det utplånade uppgifterna.

91 Enligt artikel 18 i förordning nr 45/2001 har den registrerade rätt att när som helst av avgörande och berättigade skäl som rör den registrerades personliga situation invända mot behandling av uppgifter som rör honom eller henne. Detta gäller dock inte i bland annat det fall där vederbörande otvetydigt har lämnat sitt samtycke i den mening som avses i artikel 5 d i samma förordning.

92 Eftersom behandlingen av uppgifterna i förevarande fall grundades på den berörda personens samtycke, ska det dessutom anmärkas att det i förordning nr 45/2001 inte uttryckligen föreskrivs någon möjlighet att återkalla ett samtycke som lämnats tidigare.

93 Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser tribunalen att sökanden inte kunde göra gällande en rätt att få de aktuella personuppgifterna utplånade med stöd av förordning nr 45/2001. Det ska tilläggas att sökanden inte på ett giltigt sätt åberopat någon annan grund till stöd för sin begäran om utplåning. Det ska under alla omständigheter erinras om att parlamentet, trots att någon tvingande skyldighet inte förelåg, utplånade uppgifterna från sin webbplats.

94 Det kan slutligen konstateras att det mål där domstolen meddelade domen av den 13 maj 2014, Google Spain och Google (C-131/12, REU, EU:C:2014:317), angående ”rätten att bli glömd” på Internet, avsåg faktiska och rättsliga omständigheter som är mycket olika omständigheterna i förevarande mål. Även om domstolen i den domen ansåg att en sådan rätt kunde föreligga under vissa förutsättningar, kan det konstateras att de bestämmelser i direktiv 95/46 som domstolen grundade sin motivering på (nämligen artikel 7 f, artikel 12 b och artikel 14 första stycket a i direktivet) skiljer sig betydligt från de bestämmelser som är aktuella i förevarande fall, som huvudsakligen rör frågan om den registrerades samtycke. Det ska nämligen erinras om att den registrerade i målet Google, till skillnad från i förevarande fall, inte hade lämnat sitt samtycke till det ursprungliga offentliggörandet av vederbörandes personuppgifter.

95 Såvitt avser den andra frågan har sökanden inte gjort gällande att en rättsregel eller rättsprincip har åsidosatts för den händelse att parlamentets ursprungliga offentliggörande varit tillåtligt, vilket var fallet i förevarande mål.

96 Det ska först påpekas att artikel 12 i genomförandebestämmelserna för förordning nr 45/2001, som rör rätten till utplåning, föreskriver följande i punkt 3:

”Den registeransvarige skall svara inom 15 arbetsdagar från det att begäran om utplåning mottogs. Om begäran beviljas skall utplåningen verkställas omedelbart. Om den registeransvarige anser att grund saknas för begäran skall den registrerade underrättas inom 15 arbetsdagar genom en skrivelse med en motivering.”

97 Det följer av denna bestämmelse att parlamentet har 15 arbetsdagar på sig för att besvara en begäran om utplåning, oavsett om begäran är välgrundad eller inte. I förevarande fall sände sökanden sin begäran till kommissionens avdelning ”Europe direct contact centre”, som vidarebefordrade den till parlamentet den 10 april 2012. Parlamentet besvarade begäran inom den föreskrivna fristen. Till skillnad från vad sökanden har hävdat avslogs aldrig begäran av parlamentet. Såsom framgår av svaren av den 20 april 2012, av den 24 september 2012 och av den 10 januari 2013 gick parlamentet med på utplåningen, samtidigt som det korrekt underströk att offentliggörandet var tillåtligt.

98 Enligt parlamentet utplånades personuppgifterna kring den 8 oktober 2012, medan detta enligt sökanden skedde kring den 10 januari 2013.

99 Parlamentet har i sitt svaromål angett att det hade krävts viss tid för att återfinna de handlingar i vilka sökandens personuppgifter förekom och för att vidta de tekniska åtgärder som var nödvändiga. Såsom parlamentet förklarade vid förhandlingen som svar på frågor från tribunalen, är förfarandet för fullständig utplåning från internet förenat med tekniska svårigheter. Tribunalen anser att det är dessa tekniska svårigheter som förklarar den tidrymd som parlamentet behövde, vars tekniker vid flera tillfällen varit tvungna att ingripa, för att utplåna de aktuella uppgifterna, och tribunalen konstaterar att parlamentet först inte avslog sökandens begäran.

100 Det ska erinras om att det i artikel 12.3 i genomförandebestämmelserna för förordning nr 45/2001 föreskrivs att om begäran beviljas ska den verkställas omedelbart. Bestämmelsen avser de fall där begäran beviljas därför att den är vägrundad, det vill säga därför att behandlingen är olaglig. Det är under dessa omständigheter logiskt att begäran ska verkställas omedelbart. När begäran däremot inte är välgrundad, såsom i förevarande fall, utan beviljas av artighet, finns det ingen anledning att göra gällande en skyldighet till ”omedelbar” verkställighet. I detta fall är parlamentet endast skyldigt att följa sitt åtagande inom en skälig frist. Mot bakgrund av de förklaringar som getts av parlamentet anser tribunalen att parlamentet i förevarande fall inte har begått någon rättsstridighet vid behandlingen av begäran om utplåning, inklusive då begäran verkställdes.

101 Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser tribunalen att parlamentet inte begått en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel efter det att sökanden ingett begäran om utplåning.

Bestämmelser om skydd för privatlivet

102 Såvitt avser de bestämmelser om skydd för privatlivet som åberopats av sökanden, ska det konstateras att artikel 6.3 FEU föreskriver att de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen, ingår i unionsrätten som allmänna principer, även om unionen inte är part i Europakonventionen. Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har däremot ratificerats av unionen.

103 Oavsett frågan huruvida Europakonventionen och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning – med hänsyn till deras beskaffenhet och systematik (dom av den 23 november 1999, Portugal/rådet, C-149/96, REG, EU:C:1999:574, punkt 47, och dom av den 3 februari 2005, Chiquita Brands m.fl./kommissionen, T-19/01, REG, EU:T:2005:31, punkt 114) – innehåller bestämmelser genom vilka enskilda rättssubjekt tillerkänns rättigheter, konstaterar tribunalen att sökanden endast har gjort gällande att artikel 22 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har åsidosatts, utan att därvid anföra något särskilt argument till stöd för detta påstående.

104 Detsamma gäller påståendet att artikel 8 i Europakonventionen har åsidosatts. I den delen har sökanden endast hänvisat till tre domar från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna som, enligt honom, visar att rätten till respekt för privatlivet innefattar rätten att hålla hälsotillståndet hemligt (Europadomstolens dom av den 4 december 2008 i målet D.H., S. och Marper mot Förenade kungariket, nr 30562/04 och 30566/04) samt rätten att hindra utlämnande av uppgifter om yrkeslivet (Europadomstolens dom av den 16 februari 2000 i målet D.H., Amman mot Schweiz, nr 27798/95, och av den 4 maj 2000 i målet Rotaru mot Rumänien, nr 28341/95). Dessa domar avsåg emellertid situationer som var mycket olika situationen i förevarande mål. De rörde särskilt lagring av biometriska uppgifter om brottmisstänkta personer, telefonavlyssning i yrkeslivet och ett av myndigheterna skapat kort innehållande olika personuppgifter.

105 Domen av den 5 oktober 1994, X/kommissionen (C-404/92 P, REG, EU:C:1994:361), till vilken sökanden har hänvisat till stöd för sina påståenden, gällde också en helt annan fråga. I den domen behandlades särskilt kommissionens beslut att inte anställa en person efter att ha tagit prover som kunde föranleda misstanke om att personen hade smittats av AIDS-virus, trots att vederbörande hade motsatt sig provtagningen. Tribunalen konstaterar att även domen V/parlamentet, punkt 75 ovan (EU:F:2011:101, punkt 110 och följande punkter) gällde en situation som inte är jämförbar med den här aktuella, eftersom den avsåg överföring av medicinska uppgifter om en tidigare anställd från kommissionen till parlamentet utan den berördes samtycke, vilket ledde till att parlamentet återtog sitt erbjudande om anställning.

106 Mot bakgrund av föregående överväganden är det följaktligen svårt att konstatera att de omständigheter som dessa domar grundas på och situationen i förevarande fall är så överensstämmande eller lika att de kan utgöra stöd för sökandens argument.

107 Det kan av de skäl som har angetts i punkt 52 och följande punkter inte heller anses att en myndighet har ”inskränkt” privatlivet i den mening som avses i artikel 8 i Europakonventionen, om sökanden har lämnat sitt samtycke till att uppgifter lämnas ut, såsom gjorts i förevarande fall.

108 Tribunalen anser följaktligen att sökanden inte har visat att parlamentet har åsidosatt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning eller Europakonventionen.

109 Mot bakgrund av vad som ovan anförts kan sökanden inte vinna framgång med de argument som avser att parlamentets handlande var rättsstridigt.

110 Eftersom de tre villkoren för att unionen ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar är kumulativa (dom av den 10 juli 2014, Nikolaou/revisionsrätten, C-220/13 P, REU, EU:C:2014:2057, punkt 52), ska talan ogillas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de argument som avser skadan och orsakssambandet. Tribunalen gör dock bedömningen att det är lämpligt att pröva dessa argument i förevarande mål.

2. *Skadan och orsakssambandet*

Parternas argument

111 Sökanden har gjort gällande att parlamentet genom sitt rättsstridiga handlande har vållat sökanden ekonomisk och ideell skada.

112 För det första har sökanden anfört att han tvingats anlita ett juridiskt ombud och att det var först efter det att ombudet två gånger anmodat parlamentet som parlamentet tog bort handlingen från sin webbplats. Sökanden har på grund av detta haft kostnader som uppgår till 1 000 euro, vilket utgör hans ekonomiska skada.

113 För det andra har sökanden, såvitt avser den ideella skadan, anfört att han till följd av parlamentets föraktfulla och förhalande förhållningssätt, som medfört att han blivit djupt sårad och drabbats av stor stress, varit orolig för att hans son, som drabbats av en allvarlig psykisk sjukdom som innebär ett mycket labilt hälsotillstånd, ska få kännedom om de uppgifter som offentliggjorts. Sökanden har uppskattat den ideella skadan, i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*), till ett belopp av 40 000 euro.

114 Sökanden har i repliken hävdat att den tid som förflutit mellan offentliggörandet och begäran om utplåning saknar betydelse. Sökanden har dessutom anfört att han ingav nämnda begäran omedelbart efter det att han fått kännedom om att uppgifterna hade offentliggjorts.

115 Sökanden anser att det finns ett direkt orsakssamband mellan rättsstridigheten och skadan. Skadan är nämligen en följd av parlamentets offentliggörande av uppgifterna samt svårigheten att utverka att uppgifterna tas bort.

116 Parlamentet har, för det fall att ett rättsstridigt handlande fastställs, inte bestritt att sökanden har lidit ekonomisk skada med ett belopp som uppgår till 1 000 euro för advokatkostnader. Parlamentet anser emellertid att sökanden inte har visat att det föreligger en ideell skada.

117 Parlamentet har slutligen inte bestritt att det finns ett orsakssamband om tribunalen finner att det föreligger ett rättsstridigt handlande och att sökanden har lidit skada.

Tribunalens bedömning

118 Det ska erinras om att det av rättspraxis framgår, såvitt avser villkoret avseende skadan, att det ska vara fråga om en faktisk och säker skada. En skada som endast är hypotetisk och obestämd ger däremot ingen rätt till skadestånd (dom av den 28 april 2010, BST/kommissionen, T-452/05, REU, EU:T:2010:167, punkt 165). Villkoret att det ska föreligga en säker skada är dock uppfyllt om skadan är omedelbart förestående och kan förutses med en tillräcklig grad av säkerhet, även om skadans storlek ännu inte kan fastställas exakt (dom av den 14 januari 1987, Zuckerfabrik Bedburg m.fl./rådet och kommissionen, 281/84, REG, EU:C:1987:3, punkt 14).

119 Det ankommer på den som gör gällande unionens skadeståndsansvar att styrka såväl att en skada har inträffat och dess omfattning som att det föreligger ett tillräckligt direkt orsakssamband mellan skadan och det handlande som läggs den berörda institutionen till last (dom BST/kommissionen, punkt 118 ovan, EU:T:2010:167, punkt 167).

120 Parlamentet har, för det fall att det anses föreligga ett rättsstridigt handlande, inte bestritt förekomsten av den ekonomiska skada som åberopats av sökanden, nämligen kostnaderna för sökandens juridiska ombud.

121 Vad däremot avser den ideella skadan kan det konstateras att sökanden inte har visat att det föreligger en sådan skada. Sökanden har endast hävdat att parlamentets föraktfulla och förhalande förhållningssätt medfört att han blivit djupt sårad och drabbats av stor stress, utan att inge någon bevisning till stöd för detta påstående. Sökanden kan följaktligen inte vinna framgång med detta påstående.

122 Mot bakgrund av det föregående ska sökandens argument att det föreligger en ideell skada underkännas.

123 Det ska slutligen erinras om att ett orsakssamband anses föreligga när det finns ett direkt orsakssamband mellan det fel som begåtts av den berörda institutionen och den åberopade skadan, och att det ankommer på den som är sökande att styrka detta (dom av den 28 september 1999, Hautem/EIB, T-140/97, REGP, EU:T:1999:176, punkt 85). Enligt fast rättspraxis ska skadan utgöra ett tillräckligt direkt resultat av det handlande som läggs svaranden till last (dom av den 25 juni 1997, Perillo/kommissionen, T-7/96, REG, EU:T:1997:94, punkt 41).

124 Det följer av rättspraxis att fastän det inte är förbjudet för de berörda att anlita en advokat under det administrativa förfarandet, är det deras eget fria val, vilket inte kan läggas den berörda institutionen till last (dom av den 9 mars 1978, Herpels/kommissionen, 54/77, REG, EU:C:1978:45, punkt 48, dom av den 28 juni 2007, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-331/05 P, REG, EU:C:2007:390, punkt 24, och dom av den 8 juli 2008, Franchet och Byk/kommissionen, T-48/05, REG, EU:T:2008:257, punkt 415). Kostnaderna för detta, vilka den berörda personen således valt att ådra sig, kan följaktligen inte tillskrivas parlamentet (se, för ett liknande resonemang, dom Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, nämnd ovan, EU:C:2007:390, punkt 27). Det finns följaktligen inget orsakssamband mellan den ekonomiska skada som sökanden påstår sig ha lidit och parlamentets handlande.

125 Följaktligen kan sökanden inte heller vinna framgång med de argument som avser att det finns ett orsakssamband mellan den påstådda rättsstridigheten och den ekonomiska skadan.

126 Mot denna bakgrund ska sökandens skadeståndstalan ogillas.

Rättegångskostnader

127 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Parlamentet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska parlamentets yrkande bifallas.

128 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska Europeiska datatillsynsmannen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) CN ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.

3) Europeiska datatillsynsmannen ska bära sina rättegångskostnader.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 december 2015.

Underskrifter